

*Dit zijn de woorden van Jesaja,
de zoon van Amos;
het visioen dat hij zag
over Juda en Jeruzalem.*

*Eens zal de dag komen
dat de berg met de tempel van de HEER
rotsvast zal staan,
verheven boven de heuvels,
hoger dan alle bergen.
Alle volken zullen daar samenstromen,
machtige naties zullen zeggen:
'Laten we optrekken
naar de berg van de HEER,
naar de tempel van Jakobs God.
Hij zal ons onderrichten, ons de weg wijzen,
en wij zullen zijn paden bewandelen.'
Vanaf de Sion klinkt zijn onderricht,
vanuit Jeruzalem spreekt de HEER.
Hij zal rechtspreken tussen de volken,
over machtige naties een oordeel vellen.
Zij zullen hun zwaarden
omsmeden tot ploegijzers
en hun speren tot snoeimessen.
Geen volk zal nog het zwaard trekken
tegen een ander volk,
geen mens zal meer weten wat oorlog is.
Nakomelingen van Jakob, kom mee,
laten wij leven in het licht van de HEER.*

Jesaja 2, 1-5

Een bijbelse profeet – zoals Jesaja – spreekt in naam van God. Hij is geen waarzegger of voorspeller van de toekomst. Wel voelt hij heel goed het leven aan zoals het is. Hij durft de vinger op de wonde leggen als het nodig is. Hij ziet wat er kan gebeuren als mensen verder doen met wat ze bezig zijn. Hij ziet ook wat er kan gebeuren als mensen zich afstemmen op het Woord van God.

Wat hij zag, schreef Jesaja uit in visioenen. Tijdens deze advent wordt elke zondag een visioen van Jesaja gelezen.

Visioenen zijn niet zomaar dromen. Ze willen richting geven aan de werkelijkheid en aan het leven. Ze fungeren als een spiegel, waarin we naar onszelf kunnen kijken en naar de wereld rondom ons.

Een toekomstvisioen over de berg met de tempel van de Heer, de woonplaats van God. Het is de tegenpool van de toren van Babel, waar mensen het grote woord voeren in de grootste verwarring. Toekomst, want Juda en Jeruzalem waren niet bepaald de meest vredevolle plaatsen. Er was verandering nodig.

Dààr, op die berg klinkt Gods Woord. Dààr klinkt het onderricht, dat de weg wijst aan mensen. Dààr worden mensen uitgenodigd om Gods paden te bewandelen. Dààr wordt ook recht gesproken.

Gods Woord is wegwijzer voor het leven. Is dat niet de echte betekenis van de Tora? Niet zozeer een 'wet', maar een wegwijzer,

een gebruiksaanwijzing bij het leven. Wetten maken het leven soms moeilijk. Een goede gebruiksaanwijzing helpt het leven vooruit.

De profeet heeft zich laten raken door Gods Woord en confronteert ons met onszelf. Ben je bereid om zwaarden om te smeden tot ploegijzers en speren tot snoeimessen? Ben je bereid om je eigen leven om te ploegen, de goede grond uit de diepte van je leven naar boven te halen? Ben je bereid bij te snoeien, weg te snoeien wat onvruchtbaar is zodat de goede scheuten meer ruimte en voedsel krijgen?

Jesaja zegt dit aan de mensen van Jeruzalem, die moeilijke stad. Hij richt zijn uitnodiging vandaag tot ons, mensen met veel mogelijkheden, maar ook met beperkingen en fouten. Omploegen en snoeien zijn activiteiten die thuis horen in de Advent. Een uitnodiging om in de donkerste dagen van het jaar te werken aan een vruchtbare toekomst.

Kerstmis is geen automatisme. Alleen waar mensen zich laten raken door Gods Woord, kan dat Woord weer mens worden. De profeet roept mensen op: *“kom mee, laten wij leven in het licht van de Heer.”*

God,
Gij spreekt vandaag uw Woord tot ons
door het visioen van Jesaja.

Wij gaan op zoek naar uw Licht.
Wees bij ons aanwezig.
Help ons ons leven om te ploegen,
zodat het goede dat diep in ons leeft
naar boven kan komen.
Geef ons de moed om weg te snoeien
wat in de weg zit voor echt leven.
Wijs ons de weg door uw Woord,
opdat Gij ook in deze tijd
kunt mens worden
in ons leven
en in onze wereld.

Amen.

*In het Licht
van Gods Woord*

Advent met Jesaja